

BERLIN 2015

Dia d'arribada- 1 de desembre

Després de l'arribada a l'hotel, deixar les maletes i abrigar-nos bé, aprofitarem per fer una primera pressa de contacte amb la ciutat aprofitant que estam en el centre neuràlgic de Berlín, Alexanderplatz. Els voltants de la plaça són un dels sectors més antics de la capital, on podem trobar la església de San Nicolàs (Nikolaikirche) i la torre de comunicacions (Berliner Fernsehturm) que amb 365 m d'alçària és l'edifici més alt de Berlín.

Després de tornar a l'hotel i sopar ens podrem instruir amb una miqueta d'Història dels fets més importants que ha viscut aquesta apassionant ciutat i estar preparats per viure Berlín amb la intensitat que es mereix.

Un conte per anar a dormir

- La història de Berlín com a capital cultural va començar el 1685, quan El Gran Elector (Frederic Guillem I de Brandenburg) va acollir els hugonots (protestants francesos) a Berlín, ja que molts d'aquests eren excel·lents artesans i científics que varen fugir de la França catòlica i varen impulsar la cultura i les arts a Berlín (I a Espanya?? Regnaven els validos de Carles II...ufff, que malament anàvem).
- El 1744 Frederic el Gran va transformar l'antic Fòrum Fridericianum en l'actual passeig Unter den Linden amb obres mestres de l'arquitectura com el teatre nacional de l'Òpera. (I a Espanya?? Regnava Felip V... el primer Borbó, encara que ja estava molt vellet)
- Durant els feliços anys 20 es va convertir en una de les principals ciutats europees. Cinemes, teatres, cabarets i milers de restaurants la convertiren en un punt de trobada internacional. També l'art i la cultura crearen escola. (I a Espanya?? Intentava regnar Alfons XIII, però veient el panorama ho va deixar a en Primo de Rivera)
- Després de la II Guerra Mundial, Berlín va quedar en runes. El 8 de maig de 1945 es va signar la rendició. La població jueva, que abans ascendia a 161.000 persones pràcticament havia desaparegut. (I a Espanya?? L'etapa més dura de la dictadura d'en Francisco Franco, això sí, entrevista amb en Hitler a Hendaia el 1940, de dictador a dictador).
- El 1953 es van produir aixecaments obrers a l'Alemanya de l'Est, sufocats pels tanques russos, aquesta acció es va interpretar com un pas a favor de la unificació d'Alemanya, que després de la guerra havia quedat dividida en dos.
- El 21 d'agost de 1961 es va iniciar la construcció del famós mur de Berlín, un fet traumàtic que va separar famílies i que suposaria la mort a més de 100 persones en els 30 anys següents intentant travessar-lo. (I a Espanya?? Seguim amb la dictadura i uns quants anys més)
- El 1968 es varen produir revoltes estudiantils a favor del canvi polític, l'amor lliure i una revisió del nazisme. (A Bonn, República Federal Alemana, tres anys més tard va néixer na Puri)
- El novembre de 1989 va caure el mur i per primera vegada en 30 anys els berlinesos de ambdues parts de la ciutat es varen poder visitar lliurement. Es va celebrar l'aconteixement a Ku'damm i davant la Porta de Brandenburg.
- El 1991, Berlín es va convertir en la capital d'Alemanya.

2 de desembre

Començam el nostre recorregut a **Alexanderplatz**, la plaça més gran de Berlín i de tota Alemanya, i per tant una de les més conegudes. Els berlinesos li diuen “Alex”, i rep el seu nom del tsar Alexandre I, que va visitar la capital del regne de Prússia el 1805. A finals del segle XIX i principis del segle XX, la plaça ja era un important nucli de comunicacions, després de la construcció de l'estació de ferrocarril, el Mercat Central i els grans magatzems Tietz.

L'aspecte actual és dels anys seixanta, ja que va ser pràcticament destruïda durant la Segona Guerra Mundial. D'aquests anys són l'antic Centrum-Warenhaus, les galeries del costat i la Torre de Televisió de Berlín.

Després de la reunificació d'Alemanya, es va convocar un concurs públic per renovar la plaça i l'arquitecte Hans Kollhoff, té previst aixecar 13 gratacels.

Després ens dirigirem cap al **Checkpoint Charlie**, que en el seu moment va ser el més famós dels passos fronterers del mur entre 1945 i 1990, obria el pas a la zona de control nord-americà amb la zona soviètica. Només es permetia que en fessin ús els empleats militars i d'ambaixades dels aliats, estrangers, treballadors de la delegació permanent de l'República Federal Alemanya i funcionaris de la República Democràtica Alemanya, molta gent se les va enginyar per passar de l'est a l'oest amb visats diürns falsos, però si es donaven compte desapareixien sense més.

La denominació Charlie procedeix de l'alfabet fonètic de l'OTAN, i és la seva tercera lletra. Checkpoint Alpha era el pas d'autopista a Helmstedt i Checkpoint Bravo el pas d'autopista a Dreilinden.

El Checkpoint Charlie va ser escenari de fugides espectaculars de Berlín Est, algunes especialment tràgiques com la mort de Peter Fechter, despatxat en 1962 davant els ulls dels qui habitaven Berlín

Oest.

El punt de control va ser esbocat el 22 de juny de 1990, però l'any 2000 es va inaugurar una reconstrucció de la primera caseta de control, idèntica excepte els sacs d'arena que ara són de ciment. També hi ha un museu dedicat a la història del mur, la darrera bandera del Kremlin i diferents fragments de la separació alemanya.

Seguirem caminant i ens dirigirem cap a un dels punts més interessants i que ens faran sentir calfreds quan sapiguem què amagaven els seus soterranis, cap a la **Topographie des Terrors**. Va ser el lloc de concentració de tres altes institucions nazis al 1943, les SS, la Gestapo (policia secreta) i Heinrich Himmler, cap de les SS (grup de protecció), principals instruments de repressió durant l'època Nazi i per tant els soterranis d'aquests edificis van ser escenari de nombrosos interrogatoris i tortures entre 1933 i 1945. El 1945 els edificis van ser destruïts per les bombes aliades, després de la guerra, les runes esbucades i només van quedar els soterranis. Avui dia recull una important mostra de diferents exposicions temporals i permanents i just a la part sud de l'edifici es pot veure un **tros de mur** que mai ha estat esbucat i que té la seva continuació al East Side Gallery.

Continuarem cap a **Postdamer Platz** que ara per ara és el nou centre neuràlgic de Berlín, una ciutat dins una altra, envoltada d'impressionants edificis que s'han construït en els darrers 10 anys i als quals es segueixen afegint de nous. A la plaça destaca, amb una gran cúpula, el Sony Center, ple de restaurants i cinemas, el Deutsche Kinemathek, un museu que recull la història dels estudis de Hollywood i Babelsberg i el vestuari de Marlene Dietrich, el Cafè Josty, lloc de reunió d'intel·lectuals i artistes al s. XIX, el Weinhaus Huth, únic edifici que va sobreviure a la II Guerra Mundial, Marlene Dietrich Platz amb el Globus en forma de flor, les Postdamer Platz Arkaden, unes galeries amb més de 130 tendes i restaurants, a la part baixa es poden menjar plats típics de tot el món, l'Spielbank Berlín (casino) i el Theater am Postdamer Platz, un gran teatre amb capacitat per a 1.300 espectadors, dedicat al musical.

Estau cansats?? Idò encara queda molt per veure, però val la pena, hem d'aprofitar al màxim aquests dies, anem cap a un altre punt famós de la ciutat en record de les víctimes jueves, les **Memorial Stones**.

El nom real d'aquest monument és “ Monument als jueus d'Europa assassinats” també conegut com Monument de l'Holocaust, és un monument que recorda a Berlín als jueus víctimes de l'holocaust.

Va ser dissenyat per l'arquitecte Peter Eisenman i és un camp inclinat de 19.000 metres quadrats cobert per una reixa quadriculada amb 2711 lloses de formigó. Les lloses tenen unes dimensions de 2,38 m de llargària i 0,95 m d'amplària i varien en quant a la seva alçada, des de els 0,2 m fins els 4,8 m. Està dissenyat per produir una atmosfera incòmoda, confusa, i el monument cerca reproduir un sistema suposadament ordenat que ha perdut contacte amb la raó humana.

Es va inaugurar l'any 2005 i el seu cost va ser de 25 milions d'euros.

I ara cap al símbol de Berlín, a la fi veurem la **Porta de Brandenburg**, destaca entre un conjunt de moderns edificis d'ambaixades (França, EUA entre altres) i ha estat testimoni de moments importantíssims de la història. Va ser construïda entre 1789 i 1791 i està inspirada en els pòrtics clàssics d'Atenes. Està coronada per una quadriga de sis metres d'alçària que es va realitzar el 1794 com a símbol de la pau. Una neboda de l'escultor va posar com a model per a la deessa i es va fer famosa en tota la ciutat.

Als voltants de la Porta es troba l'hotel Adlon Berlin (una reconstrucció de l'original) el més luxós de Berlín on es varen allotjar entre altres, Greta Garbo o Charles Chaplin.

Si ens dirigim cap a l'Avinguda del 17 de juny ens trobarem a uns pocs metres el **Russisches Ehrenmal**, entrant al Tiergarten, el pulmó de Berlín, un conjunt arquitectònic erigit per la Unió Soviètica per commemorar els 80.000 soldats caiguts a la Batalla de Berlín que va tenir lloc en els mesos d'abril i maig de 1945. L'edifici té la forma d'un stoa grec, coronat amb una estàtua de bronze d'un soldat Soviètic i flanquejat per dos tanques T-34, suposadament els dos primers que entraren a Berlín. La posició del braç del soldat simbolitza a l'Exèrcit Roig doblegant a l'Alemanya Nazi.

Conten les males llengües, que amb les pedres del Reichstag quan va ser bombardejat es va construir el monument, però no deixa de ser això, una llegenda urbana. Anem a veure ara el **Reichstag**, es va construir entre 1884 i 1894 com un reflex del Reich (Imperi) alemany, va ser destruït per un incendi provocat el 1933 (pujada al poder de Hitler) i bombardejat durant la II Guerra Mundial. El 1996 l'artista Christo el va embolicar (Land Art) i entre 1994 i 1999, l'arquitecte britànic sir Norman Foster el va transformar en l'edifici que és avui dia. És la seu del **Bundestag**, el Parlament alemany.

Es pot accedir a la part alta de la cúpula mitjançant una rampa, a dalt, les vistes són espectaculars. La part superior està oberta per “deixar sortir” els debats del Parlament i que es puguin sentir per tot

el país. El pòrtic està dedicat al poble alemany “Dem Deutschen Volke” i es va fer el 1916, encara es poden veure a la façana impactes de bala de la guerra, malgrat les successives restauracions.

Per acabar el dia passejarem “Sota els til·lers”, **Unter den Linden**, a on avui dia hi ha una fantàstica avinguda, antigament hi havia un camí de ferradura que unia la residència del rei amb el Tiergarten i es va convertir en el carrer més elegant de Berlín durant el s. XVIII, quan era la capital de l'imperi prussià. En aquest carrer ens trobarem el Staatsoper, teatre de l'òpera, construït en estil neoclàssic entre 1741 i 1743, per iniciativa de Frederic el Gran, la St. Hedwigs-kathedrale, inspirada en el Panteó de Roma, la Humboldt-Universität, la més antiga de Berlín i la més prestigiosa, allà han estudiat 29 Premis Nobel, Albert Einstein, entre ells, la Bebelplatz, on va tenir lloc al maig del 33 la famosa crema de llibres per part dels nazis i una estàtua de 13 m d'alçària de Frederic el Gran a cavall, amb uniforme i tricorni.

I ja de camí a l'hotel encara ens sorprèn la **Berliner Dom**, la catedral, el temple més gran i fastuós de la ciutat, després de 40 anys de restauració va reobrir les seves portes l'any 1993, reflectia les aspiracions de poder de l'Imperi. L'escalinata imperial és de marbre negre, la nau principal està coronada per una cúpula de 85 m d'alçària. A l'espai interior destaquen un púlpit neobarroc del s. XX i un gegantesc orgue Sauer.

3 de desembre

Per començar la nostra ruta ens dirigirem cap al **Anne Frank Zentrum** que s'ha compromès a promoure una societat variada i a fer feina contra l'antisemitisme, els prejudicis i qualsevol tipus de discriminació contra les persones. Va obrir el 1998, després d'un acord de col·laboració amb la casa d'Ana Frank d'Amsterdam.

Seguirem per **Oranienstrasse** que és l'ànima de Kreuzberg, el carrer més colorista i bohemi del barri a on botigues i pubs alternatius conviuen amb establiments turcs de menjar ràpid i plats per endur-se'n. La comunitat turca de Berlín arriba a 190.000 persones, i encara que la majoria són els propietaris dels seus negocis i es consideren autèntics berlinesos, la seva integració és escassa i a més tenen una taxa d'atur al voltant del 40%.

Ara una aturadeta de relax a **Monbijoupark**, amb unes 3 hectàrees es pot observar una agradable vista panoràmica del riu Spree i l'illa dels museus a on anirem després de visitar la **Neue**

Synagogue és la sinagoga més gran de Berlín, es va construir entre 1859 i 1866, va ser destruïda durant la II Guerra Mundial i totalment reconstruïda entre 1988 i 1995. La seva esplèndida cúpula sobresurt en la distància.

Després de dinar partirem cap a **Museumsinsel** “L’illa dels museus” a on ens esperen unes interessants visites guiades al Pergamonmuseum i al Ägyptisches Museum. Atents al Pèrgamon, primer a l’Altar de Pèrgam, la Porta del mercat de Milet, el Palau Asiri, la Porta de Ishtar, la deessa Perséfone, la deessa Atenea, la sala de Aleppo, el mosaic romà, el Palau de Mshatta i el Temple de Atenea, com podeu veure art de la antiguitat, i al Museu Egipci el Bust de Nefertiti.

Dedicarem un parell d’horettes als museus, sense abusar, que ens coneixem, i després podreu gaudir d’una “estoneta” de temps lliure. El temps dependrà d’una sèrie de factors que són relatius, indeterminats, flexibles i que es concretaran en el moment per part dels professors acompanyants.

4 de desembre

Aquest dia si tot ha anat com cal, és el dia que teniu per triar a on voleu anar i les opcions proposades són: Postdam, zoo de Berlín i Camp de Concentració de Sachsenhausen, encara que pareix que aquest darrer és el que té més possibilitats i el que a tothom li fa ganes.

Aquesta part de la guia es completarà a la tornada i així podreu tenir un resum real del vostre viatge.

5 de desembre

Tornam a casa carregats d’experiències i imatges que esperam que quedin per sempre en el vostre record. Esperam que hagi estat un viatge inoblidable!!

Alumnes:

David González
José López
Marcos Marcos
Alejandro Castellón
Jeremy Casugo
Christian del Río
Javi Esperón
Andrea Fernández
Lluís Fullana
Laura García
Lidia García
Marcos Gerónimo
Óscar Hidalgo
Marina Lladó
Marina Massanet
Sasha Neumayer
Dídac Nicolau
Miki Palao
Agus Ponce de León
Natalia Ponti
Marina Pujol
Marc Quetglas
Cristina Serra
Núria Vidal
Sergi Vidal
Nerea Vives
Maria Adrover
Rafel Andreu
Toni Bernat
Marta Camón
Pilar Canalejo
Óscar Colom
Adrián Corbacho
Mª Teresa Fornés
Claudia Gallego
Marina Gomila
Olalla Hernández
Pedro Jiménez
Nieves Laserna
Ricardo Martín
Marina Oliveros
Paula Oliveros
Dani Peña
Ana Prohens
Sergio Quevedo
Mar Santamaría
Brian Shamshoyan
Laura Sillero
Anna Theilen

Alberto Wagner
Antía Arribas
Toni Bestard
Cristina Cortés
Samantha García
Marta González
Ainhoa González
Javi Jaume
Bel Mir
Bàrbara Mójer
Raquel Navarro
M^a del Mar Orell
Pavel Patrovsky
Marc Perelló
Andrea Peso
Venus Prieto
Clàudia Quetglas
Antoni Serra
Sergio Subías
Inès Torrens
Andrea Villén

Professors:

Andrés Alonso
Puri Carrillo
Toni Mir
Miquel Oliva